D·N

10/8 1952

Nedskjutningarna bör till FN

Klarläggande och betydelsefulla uttalanden rörande Sveriges politik inför de ryska nedskjutningarna, de ryska lögnerna och motanklagelserna och den ryska vägran att gå med på en internationell undersökning återgavs i går i Dagens Nyheter. Hrr Hjalmarsons och Ohlins analyser av sakläget är i sin knapphet precisa och ovedersägliga. Enighet har rått om att saken borde komma inför internationellt forum; då ryssarna vägrar att medverka härtill är en vädjan till FN den enda utvägen. Även om en sådan vädjan blott leder till en uppmaning att anlita den internationella domstolen, är detta av värde för Sverige, ty det betyder att den mest auktoritativa fredsinstans som står till buds stöder den linje Sverige redan frivilligt erbjudit. Dessa satser ur de båda partiledarnas yttranden är tillräckliga och avgörande. Med all rätt förklarar Göteborgs Handelstidning att regeringen nu inte rimligen kan stanna vid en sådan skenaktion som den svensk-ryska skriftväxlingens publicering: "en reträtt in i den fogliga overksamheten kommer utanför landets gränser att uppfattas som om den (regeringen) gåve sin sak på båten." Man kan diskutera om hänvändelsen närmast bör gälla säkerhetsrådet eller generalförsamlingen; det väsentliga är att en hänvändelse sker, om ej ryssarna mot all förmodan ändrar hållning.

Att oppositionens ledare tagit bestämd position, medan regeringen håller tyst kan dess bättre inte fattas som ett bevis för en partibetonad klyvning av opinionen. Pressrösterna ger vid handen att man på många håll inom de båda regeringspartierna håller fast vid tanken på en hänvändelse till FN. Men de visar också tendenser till en uppmjukning, till en avveckling av hela saken. Det är ingen hemlighet att dessa tendenser inspireras av utrikesledningen.

För dem som inte vill blunda är också motiven till dessa tendenser påtagliga — till en viss grad också förståeliga — men därför inte godtagbara. Sverige kommer i FN att vinna stöd av de fria staterna — vi kommer att smädas och beljugas av Ryssland och dess drabanter. För en politik som i varje situation vill undvika till och med skenet av ett ställningstagande mellan Väst och Öst blir denna situation oroande. Konsekvensen blir att det är otrevligt att vädja till FN *just därför* att vi där kan väntas vinna den fria majoritetens stöd. Den absurda och ohyggliga konsekvensen blir att vi trots vår visshet om att få rätt — därför att vi har rätt — skall undvika det högsta internationella forum.

Detta resonemang omskrives i en rad pressorgan med den dunkla satsen att vi inte bör göra storpolitik av konflikten. Det är ett sätt att antyda utan att klarlägga vad det verkligen gäller. Att säga ifrån vågar man inte, det låter *för* illa.

Den motivering som här föreligger bakom de redovisade argumenten berörs av de båda partiledarna i uttalanden av sådan vikt att de än en gång bör citeras. Hr *Hjalmarson*: "Att vi vid en hänvändelse till FN vågar räkna med de demokratiska ländernas bistånd är självfallet en styrka. Det är i dessa länder den internationella rätten har sina försvarare. Genom att anlita FN blir vi inte indragna i en konflikt mellan Öst och Väst. Vi befinner oss redan i en konflikt mellan kommunistisk våldsmentalitet och demokratisk rättsuppfattning. Det är därför vi går till FN, och det är därför som det måste te sig naturligt för oss att söka moraliskt stöd hos dem som har samma rättsuppfattning som vi själva." Hr *Ohlin*: "Att undvika FN därför att en uppdelning Öst mot Väst skulle väntas i församlingens ställningstagande är inte rimlig politik; en sådan uppdelning kan ju riskeras i snart sagt alla frågor, och i flertalet tänkbara fall skulle det med denna motivering bli omöjligt med hänvändelser till Förenta nationerna."

De flesta lär, oberoende av inställningen till den allmänna neutralitetslinjen, ha klart för sig att en hänvändelse till FN är det enda vi kan göra för att ytterligare bevaka vår rätt och för att få världsopinionens stöd för vår sak. Skall ett sådant steg undvikas därför att de fria staterna kommer att hjälpa oss, medan Ryssland, förövaren av övergreppen, kommer att fortsätta sin lögn- och hetskampanj även i FN? De citerade uttalandena är tillräckliga för att ge svaret.

Välsvarvat valmanifest

Valmanifesten som de politiska partierna publicerar har under senare år alltmer kommit att tunnas ut till tämligen intetsägande aktstycken, som knappast fått någon reell betydelse i debatten. Manifestförfattarna undviker i allmänhet kontroversiella frågor — socialdemokraterna har t. ex. omsorgsfullt rensat ut allt som har med socialism att göra i sina proklamationer vid de senaste valen —, för övrigt tillämpas en fraseologi som är tillrättalagd för att fånga in så många som möjligt, men knappast gör intryck på någon därför att den är alltför utglättad och alltför abstrakt. Manifesten i sin nuvarande form fyller egentligen ingen uppgift, väljarna lär inte komma på idén att där hämta sin politiska upplysning.

Det har slumpat sig så att folkpartiet i år kommit först med sitt manifest. Det avviker inte från den traditionella karaktären mer än möjligen i själva uppställningen, som är lättöverskådlig. Regeringen brännmärkes med rätta för sin oförmåga att hålla priserna nere. På det viktigaste området — livsmedelspriserna — skulle det dock ha varit på sin plats med ett konstaterande av vad koalitionen betytt för de svenska hushållen. Socialdemokraternas köpslagan med bönderna, som främst gått ut över de många små löntagarna, har manifestet inte ett ord om. Vad utrikespolitiken beträffar proklameras helt slappt att "folkpartiet säger ja till den svenska utrikespolitikens huvudlinje". Utslätningen har gått så långt att man t. o. m. avstått från att definiera partiets syn i denna centrala fråga. I ingressen polemiseras mot socialdemokraternas rädsla för beslutande folkomröstning, men i det egna programmet har denna punkt fallit bort. Med fördel kunde manifestet också ha tagit ställning till regeringsproblemet, speciellt frågan om en samregering.

Dessa anmärkningar utesluter inte att manifestet taget som helhet gör ett vederhäftigt och välskrivet intryck. Men författarna har kanske inte räknat med läsarnas reaktion inför det alltför välsvarvade och finpolerade. När skall våra politiker förstå att det är bättre med formuleringar som kanske stöter en och annan för huvudet, men har förmågan att väcka intresse därför att de går realiteterna in på livet och kanske t. o. m. ställer sakerna på sin spets? Rädslan för att ge hugg på sig — som tycks bli alltmer utbredd inom alla partier — skapar tristess och befordrar sannerligen inte den politiska aktiviteten.

PRESSGRANNAR

Den svenska radions kortväg stängs för kommunisterna. Man slipper få höra en kommunist uppträda ensam, utan att någon har möjlighet att bemöta hans argument. Under alla förhållanden är denna uteslutning välmotiverad, konstaterar Norrköpings Tidningar (h):

Man kan lätt gissa vilket intryck det skulle ha gjort i den fria världen om en svensk radiostation medverkat till spridning av kommunistisk propaganda; ty att kommunisten skulle ha väl använt tiden ur propagandasynpunkt finns det inga skäl att betvivla. Kommunistagitationen flödar från källorna i det Sovjetbehärskade området, och Sverige har ingen anledning att ställa hjälpmedel till förfogande ens för en kortare stund. När den svenska radion vänder sig till våra landsmän utomlands bör det stå klart för dem att det är vår demokratis stämma, som gör sig hörd. Det är demokratiens problem och meningsskiftningar, som de behöver konfronteras med. Att bära bud om för vår folkmajoritet främmande, antidemokratiska synpunkter tillhör icke radions uppgifter. Användes utlandsradion som informationskälla även av andra än våra landsmän framstår ytterligare det orimliga i att den skulle ställas i den kommunistiska propagandans tjänst.

En så självklar uteslutning borde ha kunnat genomföras utan vingleri från Radiotjänsts sida.

På svenskt håll måste man noga studera den ekonomiska utvecklingen i Västtyskland, betonar märket C. R. P. i Handelstidningen (fp). Allt talar för att Västtyskland inom en icke alltför avlägsen framtid förvandlar sin valuta till hårdvaluta och avskaffar valutakontrollen:

För Sveriges vidkommande är denna utveckling av allra största betydelse. Sverige kan bli "utklassat" på världsmarknaden inom kort, i synnerhet om Storbritannien, som sannolikt är, går samma väg som Tyskland. Sveriges näringsliv kan försvara sin plats på världsmarknaden och folkets levnadsstandard endast under en förutsättning: att även den svenska kronan blir "hård" igen.

Man kommer inte långt med klagomål över den tyska konkurrensen. En anpassning måste ske efter det nya läget.

Partiutgifterna för socialdemokraterna och högern har under 1948 och 1949 varit större än för folkpartiet och bondeförbundet, framhåller Västerbottens-Kuriren (fp) i en debatt om partifinanserna:

Socialdemokratiska partiet fick 1948 och 1949 i form av medlemsavgifter och kontanta bidrag tillsammans drygt 7 miljoner kronor och folkpartiet något över 5 miljoner. Socialdemokraterna "disponerade" — för att använda ett av deras uttryck under den sorgligt beryktade Molander-kampanjen mot folkpartiet 1948 — betydligt större summor än folkpartiet under dessa båda år. Om härtill ytterligare lägges, att en härskara av fackföreningsfunktionärer av skilda slag bidrar med tjänster både nu och då, börjar socialdemokratiska partiets tillgångar framstå i sitt verkliga värde.

Högern har slagit rekord, uppger Svenska Dagbladet (h):

På högerhåll kan man med berättigad tillfredsställelse peka på den fasta och konsekventa politik som partiet fullföljt under den senaste riksdagsperioden. I modern partipolitik är det inte så gott om sådana rekord. Hos alla omdömesgilla väljare kommer detta att tala till högerns fördel.

Rekordet har knappast noterats utanför högerns egna led. Däremot väckte det en viss uppmärksamhet när högerns stålmän under en kritisk vecka i höstas roterade i subventionsfrågan.

Biskop Anders Nygren har kommit hem till Lund efter att som president ha lett den lutherska världskonferensen i Hannover och en "efterkonferens" i Berlin. Biskopen betecknar konferensen som ett storartat uttryck för lutersk sammanhållning och framhåller särskilt det glädjande i att kvinnorna för första gången fått vara med i större sammanhang.

ANONYM TERROR

En vacker ung fotomodell fick ett brev: "Jag vet att ni är en smutsig sköka, och jag kommer att kasta syra i ert målade ansikte," stod det.

En söt tonåring får ett brev, som börjar: "Ni är en vacker kvinna. Jag skulle vilja se er *naken*. Jag skulle vilja . . .".

En gift man får ett brevkort: "Till det barn, som jag skall ha, är ni far. Inom 10 dagar underrättas er fru."

Exemplen kan mångfaldigas. Den anonyma terrorn i form av hotelsebrev och sexualmeddelanden finns över hela jorden. Läs om denna farsot och hur den bekämpas i en öppenhjärtig artikel i augustinumret av VÄRLDSNYTT, som endast kostar 75 öre, men som innehåller 112 textsidor, fyllda av läsvärda och underhållande artiklar, anekdoter, skämtbilder etc.

Klipp ur kupongen t. h. och posta den till oss. Skriv tydligt!

BONNIERS OBLIGATIONSAVDELNING

Nybrogatan 27, Stockholm.

Riksgäldkont. aukt. kommissionär

På grön kvist den 22 sept.

200.000:– kr. *lediga*

NI VILL HA DEM!

Full vinsträtt i dragningen den 22 sept. erhålles så snart första och andra avbetalningarna Kr. 8:50 erlagts. Vi sända Eder inköpsbevis med obligationsnumren mot postförskott. Avbetalningspriset är Kr. 58:— per obligation.

Från Bonniers Obligationsavdelning, Nybrogatan 27, Stockholm, beställer jag .... st. 1951 års Sv. Statens Premieobl. på avbetalning. Kr. 8:50 per obl. plus porto uttages genom postförskott, vilket berättigar mig till full vinsträtt i dragningen den 22 sept. 1952. Därefter avbetalar jag Kr. 5:— per obl. o. mån.

ADRESS: ....

NAMN: ....

POSTADRESS: .... DN 10/8

JUNGFRUTAL I SILJANSBYGD

Åhörarkyla . . .

(Forts. från sidan 1)

Lilla Kanin kom till undsättning vid ungdomligt godtemplarmöte

Hugo Larsson från Vejbystrand talade i Nusnäs missionshus. Fyra små masar på nykterhetsmöte i Färnäs; från vänster John Lennart Andersson, Bengt Gunnar Finn, Torbjörn Olsson och Bror Oskar Persson hör på sagan om Lilla Kanin.

Vid ett av Zorns härbren hittade man en studiegrupp bestående av (fr. v.) Inga Nilsson, Killeberg, Arne Svensson, Lönsboda, Valdemar Engström, Levide, Eva-Lisa Wennberg, Bromma, Ingvor Helander, Tidaholm, Lars Ekström, Skåne, och Doris Jönsson, Skåne. Där under: rektor Sivert Wallman lyssnar till Sonja Vinbergs repetition av kvällens föredrag.

Det är mycket värre att mötas av isande giollande, medan man står där och talar så flytande och inte kan begripa vad det är för fel.

De unga godtemplare som begivit sig till Mora fick en rik provkarta på tillbud. De lyssnade med glödande intresse, ty på kvällen skulle de själva ut i socknarna runt om Mora och tala om alkoholens vådligheter. Mer än en såg förskrämd ut när rektor Wallman skildrade hur det vid ett tillfälle bildats en glasvägg mellan honom och en åhörarskara på västkusten. Det fanns ingen anledning varför han plötsligt skulle bli så impopulär — han hade ju ingen aning om att han stod mitt i en högkyrklig bygd och talade sig varm om frikyrkor.

Fru Rende mötte en gång fientliga blickar när hon gjort det oförargliga påpekandet att man inte bör lösa fritidsproblemet med hjälp av bio. Åhörarna hade inte så goda möjligheter i den vägen, i deras karga nejd var det filmföreställning en enda gång i månaden. De ville inte ha något klankande på den.

Så kan det tänkas att ett möte inte drar fullt hus. Den som har ett budskap att framföra får inte låta sig avskräckas av att konkurrerande föreningar anordnar sju sammankomster på samma ort samma kväll. Framför allt får han inte börja med att skälla ut de trofasta fåtaliga som kommit tillstädes.

När deltagarna i talkursen på kvällen bilade i väg till nio olika platser i Siljansbygden hade de massor av goda råd med på färden.

Det var jungfrutal för de flesta och rampfebern lurade. Doris Jönsson, handelsbiträde i Hanaskog, undrade om hennes späda röst skulle höras när hon kom med sin uppläsning. Hugo Larsson, charkuterist i Vejbystrand, hade tidigare på dagen låtit höra sin trygga skånska i en diskussion om godtemplarnas arbetsformer, men han såg en aning fundersam ut när det var dags att gå upp i talarstolen i Nusnäs missionshus. Så förfärligt många hade inte infunnit sig (det är mitt i skörden, och folk är trötta om kvällarna). Men de närvarande blev ganska snart fängslade, både när köpman John Östlund ledde sången och när hr Larsson talade. Fem linluggar satt i en rad och puffade på varanda. De var i den fnissigaste åldern, skulle det gå att fängsla deras uppmärksamhet? Ja, det gick. Hugo Larsson fick dem till och med att lyssna till en dikt. I flera minuter.

I den hemtrevliga bystugan i Färnäs var barnen i majoritet, vilket inte precis var förutsett. Men inledaren plockade rådigt fram Lilla kanin och Stora kanin, och Åke Dahlberg, redaktör från Skellefteå, fick ögonblickligen det unga Dalarna att lystra då han började sitt nykterhetsföredrag med en anknytning till sin egen skoltid. (En förständig talare har två inledningar att välja på.) Sedan kom idrotten in i sammanhanget och situationen var räddad.

På sina håll var tillströmningen god. Kursledaren, direktör Karl Wennberg, som efteråt tog emot sina skaror vid dukade långbord på folkhögskolan, fick rapporter även om fullsatta hus. Men medarbetaren imponerades nästan mest av det goda humöret hos dem som uppträtt inför en handfull folk.

Elva personer och en igelkott

— Det kom sex vuxna, fem barn och en igelkott till förstubron, berättade glad Anne-Marie Axelsson. Man kunde vara lugn för att allt gjordes för att de där elva personerna skulle få behållning av kvällen. Programmens sammansättning har för resten komponerats av en speciell avdelning på kursen.

Veckan på folkhögskolan har varit så fullproppad att det just inte varit tid att gå och flanera utefter Siljans stränder. Men dalamiljön har kursdeltagarna haft inpå knutarna, närmaste granne till skolan är ju Zorns gammelgård. I hans härbren har det resonerats nykterhetsfrågor mellan föreläsningarna.

Ett koncentrat av de där diskussionerna fick man den eftermiddag då godtemplararbetet togs upp till debatt — kanske närmast för att deltagarna skulle få sätta sig in i diskussionsteknik. Men det hade inte gått många minuter förrän de hade fångats så av ämnet att de glömt det talteckniska och helt gick in för att strida för sina åsikter.

Sammanfattning omöjlig

— Godtemplarna måste lära sig mera om de senaste vetenskapliga rönen i alkoholfrågan, fastslog Sonja Vinberg, kommunalkvinna i Djurhamn och kanske den bästa debattören av allesammans. Ola Ullsten, ung man från Umeå, undrade hetsigt om inte godtemplarna höll på att bli isolationister, och en brevbärare instämde saktmodigt i att det låg en aning självgodhet på lur. — Jag vill arbeta för nykterhet, men jag vill inte ha några ceremonier. Och jag vill inte hänga på mig ordensgrejor, sa en flicka. När diskussionen var färdig såg ordföranden alldeles villrådig ut. — Så många synpunkter kan man inte sammanfatta, förklarade han.

Stillastående hotar tydligen inte IOGT.

Perpetua

Elvaårig skönhet charmerade Skansen
Kapplöpning till kräftkalas i Värnamo

Elvaåriga Ingeborg Nyberg från Sundsvall blev på lördagskvällen svenska folkets senaste idol, och man kan förutspå en ny feber över landet sedan nu Skansenkväll lanserat en sångstjärna lika hjärteknipande som Karusellens Snoddas. Radiolyssnarna kunde bara höra hennes förvånande mörka röst; jättepubliken på Skansen var minst lika tagen av hennes utseende och uppträdande — synd det inte var television!

Det var en liten skönhet som trippade fram över scenen till Olhagen och mikrofonen: rena drag, blå ögon, mörkblont, utslaget hår som hängde ner till midjan över den vita klänningen. Och hon förde sig och log med scensäkerhet och charm. Varken blyghet eller tillgjordhet kunde spåras hos denna märkliga elvaåring, som bara föreföll att tycka att det hela var väldigt kul, med applåder och blommor och allt. På frågan "vad månde det bliva . . ." svarade hon med vuxen bestämdhet att hon slagit planerna på sjuksköterskekallet ur hågen och nu tänkte bli operasångerska.

För övrigt handlade programmet om måne, stjärnor och kräftor, och i Värnamo blev det kapplöpning till Stadshotellet, dit Marianne Wersäll i baklängestal och baklängessång inbjöd 13 personer på kräftkalas. Drygt det fastställda antalet forcerade svängdörrarna och sjöng Apladalsvisan, anförda av cykelarbetaren Björn Rubensson.

Källarmästare Tore Wretmans recept för kräftkoket kanske bör upprepas: vatten så att det står över kräftorna, 42 gram salt per tjog, mängder av dill, några nejlikor, en sockerbit per tjog och en gul lök per fem tjog.

Lam liftare dödad vid vurpa
Bilföraren var spritpåverkad

Från Dagens Nyheters Göteborgsredaktion

GÖTEBORG, lördag.

Vid en bilolycka under semesterresa förolyckades 19-åriga stansoperatrisen Lilian Berit Cooper från Göteborg. Lilian Cooper, som var invalid, åkte i sällskap med sin syster hem från Norge med en invalidmotorcykel natten till lördagen. Motorcykeln krånglade, och flickorna fick åka med en lastbil, som körde av vägen. Lilian Cooper dödades omedelbart.

När flickorna fick motorstopp och inte kunde starta invalidmotorcykeln hejdade de en lastbil, vars förare tog upp motorcykeln på flaket och placerade de två flickorna i förarhytten, där hans fästmö också åkte. Lastbilen fortsatte mot Göteborg, men i en kurva vid Spekeröd några kilometer norr om Stora Höga miste föraren herraväldet över 3-tonsbilen som körde av vägen. Chauffören uppger att han hade bländats av en mötande bil. Vägslänten är brant vid olycksplatsen, och lastbilen gjorde en luftfärd på ett 10-tal meter efter att först ha törnat mot en sten. Till slut slog den runt och blev liggande med taket nedåt.

Chauffören och de tre passagerarna kastades ur förarhytten. Lilian Cooper kom under lastflaket och klämdes till döds. Först sedan man med trossar hade lyckats välta lastbilen över på ena sidan kunde flickan befrias, men hon torde ha avlidit omedelbart. Hennes syster skadades allvarligt och vårdas på Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg för skador i ryggen och magen. Fara för livet anses inte föreligga. Chauffören och hans fästmö erhöll chockskador. Lastbilens hytt blev fullständigt hoptryckt.

Lilian Berit Cooper dödades när lastbilen slog runt.

Bilens förare hade lånat bilen i en firma där han är anställd. Tillsammans med sin fästmö hade han besökt bekanta i Uddevalla och var på hemväg. Enligt vittnesuppgifter hade han druckit sprit. Polisen lade märke till att han luktade sprit, och man tog blodprov.

Lilian Berit Cooper sörjes närmast av sin moder och systern som var med vid olyckan.

Två bröt benet vid mc-krock. Mor och son, Rosa och Tage Edgar, Bolmenvägen 20, Johanneshov, ådrog sig båda ett brott på högra benet vid en kollision på lördagsaftonen vid Ringvägen—Götgatan. De två körde med motorcykel mot en personbil.

BURMAS REGERINGSSTYRKOR slog på lördagen tillbaka ett överraskande anfall av 600 rebeller vid en militär utpost i Henzada, 140 km norr om Rangoon. 14 rebeller dödades och 30 sårades. Regeringen har sänt förstärkningar till området, meddelas från officiellt håll.

Adenauer:

Saarfrågan måste avgöras i fria val

LUXEMBURG, lördag.

AP. TT-DPA. Västtyske förbundskanslern Konrad Adenauer framhöll på lördagen i en intervju för tidningen Luxemburger Wort att varje beslut om Saars framtid måste baseras på fria val i Saarområdet.

Förhållandet mellan Tyskland och Frankrike kommer inte att varaktigt förbättras om det inte anordnas en omröstning i Saar som ger uttryck för Saar-befolkningens innersta önskan, sade han vidare. Den nuvarande lantdagen kan inte erkännas som en efter fria val tillsatt representation för Saars befolkning. Endast efter fria val skulle en representation kunna bildas som inte kunde möta invändningar från något håll.

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1

Telefon: 22 40 00

för rikssamtal: 22 40 20

Telegramadress: *Dagsnyheter*

Postgiro nummer 1616 (för annonser) 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten* (Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)

Politisk huvudredaktör: *Leif Kihlberg*

Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman*

Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: *Helge Heilborn*

PRENUMERATIONSPRISER

A - Stockholmsupplagan

	Stor-Sthlms tidningsområde	övriga landet
Månad	kr. 6:—	kr. 5:75
Kvartal	„ 17:50	„ 16:75
Halvår	„ 34:50	„ 33:—

ANNONSPRISLISTA daterad 1/7 1952 tillhandahålles på begäran.

Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1952.

Fräscha "smycken" och smokingar vid generalrepet på Sandhamnsbalen

Från Dagens Nyheters utsände medarbetare

SANDHAMN, lördag.

En stor brandgul och nästan full måne gick upp precis lagom för att sprida ett försonande skimmer över årets första stora Sandhamnsgala, som avverkades på lördagskvällen med den sedvanliga samlingen segel- och annan societet, utklädd i allt från långbyxor till långa sidenblåsor och skinande vita smokingar. Hur nu dessa senare kunnat hålla sig så fräscha under de hårda seglarduster som lär ha utkämpats i veckan var i år liksom alltid förr föremål för mycken undran bland alla icke orienterade. I varje fall var alla "smyckena" otroligt fräscha, otroligt brunbrända och otroligt väl hemmastadda på KSSS:s klubbhus, som var fullpackat med champagnedrickande och segeldebatterande sakkunniga.

Men månen bleknade så småningom, i motsats till färgen på den eleganta publikens ansikten. Solen gör ändå inte allt. En och annan gång sände man en tanke till besättningarna i de båda åttor som ännu vid 23-tiden låg kvar ute på banan. Det var svenska "Vanda", med Nachmanson som ägare, och den finska "Sphinx" med Åke af Forselles vid rorkulten — för resten släkt på mödernet med Sine-brychoffska pokalens donator, den store finske bryggaren. Det som gjorde att man tyckte så synd om honom var att han inte hunnit få mer än fem smörgårsar med sig på 24-timmarsseglingen.

Det var en till i Sandhamn som inte heller var överdrivet glad den stora balkvällen och generalrepetitionen för tisdagens "riktiga" regattabal med enbart smokingar och långa klänningar förutom paraduniformerna förstås. Det var den stackare som satt på ett skär vid en kanon med uppgift att avlossa skottet som förkunnade att åttorna överskridit maximitiden. Det var nästan så att man hörde en lättnadens suck i balsalen när skottet äntligen smällde så där fram emot halv tolv.

KSSS-tillställningarna brukar av någon anledning jämföras med Jägersroderbyt i vad det gäller "fin" publik, och naturligtvis var det ingen som helst förändring på den punkten i går. Bankdirektör Jacob Wallenberg ståtade i spetsen för det allra finaste sällskapet med grevarna Hamilton och Mörner och flygvapenchefens seglande broder bland medlemmarna. Och sen var det förstås en del rationell seglarsocietet också med kommendoren för Helsingfors segelsällskap John R. Flinkenberg bland de mest kända. Han är gammal bekant i Sandhamn. Sedan 1948 har han varit med att segla sin drake — naturligtvis döpt till "Xantippa". Scensocieteten såg man emellertid inte mycket av. En brunbränd Guje Lagerwall och en grånad Edvin Adolphson fick representera kåren så gott det gick.

Rigmor Stenberg och Anne-Marie Helleberg, vackra "smycken" som vinkar.

Men sen fanns det annan balpublik också i Sandhamn, fast den satt inte i klubbhuset och drack champagne till kräftorna, utan nöjde sig med Pommac och Loranga till den varma korven som serverades vid utedansbanan. Det var alla de segelentusiaster som kajkat sig ut till Sandhamn i småbåtar med lappade segel och primusköket i packningen och låg i tält uppe i sanden.

Och de verkade faktiskt ha nästan lika roligt som seglarkamraterna uppe på klubbhuset. När man sett dem och så dessutom från ett båtdäck tillsammans med något rart kuttersmycke sett månen spegla sig i vattnet bortåt Lökholmarna, då upptäckte man att det kanske ändå kan vara tjusigt i Sandhamn trots alla de granna uniformerna . . .

Törn

ALBUM

EXTRA BILLIGT!

ETT PARTI VACKRA

ALBUM - GÄSTBÖCKER

TELEGRAMPÄRMAR

SKRIVUNDERLÄGG

ALBUM för TIDNINGSURKLIPP

DAGBÖCKER

POESIALBUM och BOKPÄRMAR

UTFÖRSÄLJES

Stort urval i alla slags utföranden, skinn, läderimit., linne, klot, kartong. Begagna detta tillfälle att ordna sommarens fotoskörd i ett flott album till extra lågt pris. Här några prisexempel:

90 öre, 1.60, 2.30, 3:-, 5.75 etc.

Plånböcker, portmonnäer. Fodral för pass, körkort, cigarretter, tändstickor och nycklar. Etuier för spårvagnskort m. m.

RESVÄSKOR.

FOTORAMAR

C:a 10.000 fotoramar. Förnämliga arbeten i trä, metall och skinn i alla storlekar till mycket låga priser.

KULSPETSPENNOR

en bra penna för ... 75 öre

BOKREALISATIONEN

Hamngatan 13—15 (hörnet av Malmskillnadsgatan)

Drottninggatan 57

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.